

Mézskalácsszív program Várgesztes 2019

A mézskalácsszívekkel feldíszített karácsonyfa elérhető a Vadászdomb utca 17. szám alatt (hátsó udvar).

A feldíszített karácsonyfára felkerülnek a mézskalácsszívek is a kívánságokkal a hátoldalukon, melyek közül válogatni 2019. november 23. és 2019. december 8. között lehet. A becsomagolt ajándékokat leadni személyesen, a fenti címen, Manner Judit részére lehet.

Határidő: 2019. december 15.

„Nemes szép élethez nem kellene nagy cselekedetek,
Csupán tiszta szív, és sok-sok szeretet”
[Pázmány Péter]

Bármilyen a programmal kapcsolatos kérdéssel kapcsolatban elérhető vagyok az alábbi telefonszámon: +36/30-479-4202 Manner Judit
Köszönettel:
Manner Judit (2824 Várgesztes, Vadászdomb utca 17.)

facebook/
Mezskalacsziv-program

Mézskalácsszív
program

PROGRAMOK

Falu Mikulás:
2019. dec. 5. 16:30

Gitárzenés áhítat:
2019. dec. 8. 14:00

Christkindli találkozó:
2019. dec. 14. 15:00

ÉRTESÍTÉS FAKIVÁGÁSRÓL

Értesítjük Várgesztes lakóit, hogy lakossági kezdeményezésre készült szakértői vélemény alapján az Egyház kivágtatja a templom mellett lévő 3 lucfenyőt.

A kidőlés veszélye 2 lakóházat, elektromos vezetékeket és a trafót érintené.

Schlapak József
Egyházközség világi elnöke

A pálinka hírnevének megőrzése és a jogkövető vállalkozások támogatása érdekében szeptember eleje óta tart a Nébih fokozott pálinka ellenőrzése.

A szakemberek a pálinka-előállítókat és -forgalmazókat egyaránt vizsgálják. Az ellenőrzés célja az illegálisan előállított termékek felderítése, kivonása a piacról, valamint a nem megfelelő minőségű termékek kiszűrése. A következő időszakban a Nébih felügyelői fokozottan vizsgálják majd a nagyobb települések karácsonyi vásárait is, ahol kiemelt kockázata van a zugszűrésben, illegális pálinkafőzés során készült termékek forgalmazásának. Az ellenőrzés elsődleges célja a fekete- és szürkegazdaságban előállított termékek piacának szűsítésa.

GESZTESI KRÓNKA • Közéleti és információs havilap • Lapalapító és kiadó: Várgesztes Község Önkormányzata, 2824 Várgesztes, Arany J. u. 47. • Felelős kiadó: Rising Károlyné polgármester • Főszerkesztő: Salamon Gyöngyi, e-mail: salamongy@t-email.hu • 20/9611-833 • Hirdetésfelvevél: 20/9611-833 • Lapzárta: minden hónap 8. napja. Megjelenik havonta 230 példányban. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy az olvasói leveleket, reflexiókat rövidített formában, szerkesztve közölje. Ezek az írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét. A meg nem rendelt anyagok és hirdetések tartalmáért a szerkesztőség felelősséget nem vállal. Anyagokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. ISSN: 2062-5472

2019. DECEMBER

VÁRGESZTES KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÖZÉLETI ÉS INFORMÁCIÓS HAVILAPJA

Karácsonyi csoda

"Te tényleg elhiszed, hogy a Jézuska hozza az ajándékokat?", néztek rám nevetve az ikrek, amikor társasjátékozás közben izgatottan felsóhajtottam: "csak hármat kell aludnunk, és végre karácsony". A szomszédbeli leányzók már nagyok voltak, ötödikesek. Meggyőződésem szerint a legfőbb dolgok tudói. Mégis, ezt az újsütetű információjukat kétkedve fogadtam. "Az nem lehet, hogy Ő ne létezen... Akkor én kinek címeztem a levelet?"

Ez volt az első karácsony, amikor már tudtam írni, s magam vehettem papírra vágyaimat. Anyu elmesélte: Jézuska jászolban született, szerény körülmények között nevelkedett, következésképp csúnya dolog volna, ha toronyórát kérnék, láncsal. Megszívleltem a tanácsát, s nem is írtam egyéb kívánságot, mint egy hatalmas karácsonyfát és néhány diafilmet, amit majd esténként a falra erősített lepedőre vetíthetünk.

Nagyon szerettem volna egy babát is. Csillagszemű, alvóst. Olyant, amilyen csak Krisztinek volt az osztályunkban. De mivel "a Jézuska nem Krózus!", kihagytam a levélből, ami csodák csodájára másnap reggelre eltűnt az ablakpárkányról. Biztos voltam benne, hogy az angyalkák közvetítésével eljutott az illetékeshez.

És erre jöttek az ikrek! "Elég vacak kis fátok lesz", hervasztottak tovább a barátnőim, "nem ér majd a plafonig". Egy-behangzóan, határozottan állították, saját szemükkel látták Aput hazafelé iparkodni a hóna alatt egy fenyővel. Meginogtam. Szaladtam volna a konyhába Anyuhoz, de az ikrek visszanyomtak a székre: "ha árulkodsz, nem játszunk veled többé". Veszteg maradtam.

Szenteste reggelén elsőként ébredtem. Mindent látni és tudni akartam. Lestem a szüleim minden mozdulatát. Semmi gyanús nem történt. Megrémültem. Talán tudják, hogy tudom? Minek hát a hókuszpókusz, elmarad a karácsony?

Késő délután volt, rég besötétedett, és Apu ródlni vitt minket. Akkor már tutira vettem: lóttak az estének. Mikor cinkefogó orral visszaértünk, s a hócipóm patentyával veszködtem, Anyu megszólalt: "míg lent voltatok a téren, mint-ha motoszkálást hallottam volna odabent..." Eszemet veszítve tártam ki a szobaajtót. Tündöklő csoda fogadott. A kis asztalra állított karácsonyfa gyertyástul, csillagszóróstul, üveggömböstül, szaloncukrostul majdnem a mennyezetig ért. És az ágak közt egy csillagszemű alvós baba üldögélt. Ahogyan megérintettem puha, selymes aranyhaját, tudtam: becsaptak az ikrek.

Négyessy Zita

Ünnepeltek

Családja körében ünnepelte Pillmann József 90. születésnapját a gesztesi Faluházban, ahol az önkormányzat és a hagyományörzők is köszöntöttek.

Rising Károlyné polgármester méltatta Várgesztes egyik legöregebb polgárának életútját, aki a miniszterelnök üdvözlő emléklapja mellett az önkormányzat ajándékát is átadta, s így tett Vörös Sándorné, a Hagyományörzők vezetője is.

Pillmann József 1929. november 18-án született Várgesztesen. Édesanyja Wendt Mária, édesapja Pillmann József voltak. Józsi bácsi a legidősebb gyermek a családban, további 10 testvére született. A várgesztesi család az édesapa munkája miatt (aki bányász volt, és a móri bányában kapott állást) Móraira költözött, amikor Józsi bácsi iskolás lett. A család 2 évet élt Móraira, majd az oroszországi bányász 16-os aknájának megnyitására visszaköltöztek Várgesztesre, hiszen az édesapa már közelebb tudott dolgozni. A családot mindig „móri” Pillmannként azonosították. Részt vállalt a falu közösségi életében is, egyrészt tanácstagként, másrészt az egyházközségi képviselőként.

Józsi bácsi 1955. februárjában kötött házasságot Beck Katalinnal, akivel a mai napig boldog házasságban, Várgesztesen a Vértes utcában élnek. Házasságukból két gyermek született, József és Terézia. József informatikus, Terézia némettanár lett. Gyermeküket sem sodorta messze az élet szülőfalujuktól, hiszen mindketten Környén élnek. Fiúknak és lányuknak két-két gyermeke született, s ma már 5 dédunoka is együtt ünnepelt a családdal.

Testvérei közül ötvenen még ma is élnek, és nem mindennapi, hogy a család, a testvérek mind Várgesztesen, vagy annak közelében maradtak, közel élhettek, élhetnek egymáshoz.

– Bármi gond van a családban, mindenki igyekszik segíteni, és ebben az összetartó családi közösségben a nehezebb dolgokat is könnyebb elviselni. Közeleg a karácsony, amire már most készülünk, hiszen nálunk hagyomány, hogy ilyenkor összegyűlünk szinte valamennyien együtt ünnepelni – fogalmazott Pillmann József, aki még hozzátette: azért reggelre egy stamedli borral „fogat mosni”, nem rossz dolog, és talán ez is lehet a hosszú élet egyik titka.

Elkészültek a lámpások

Kiemelt figyelmet szentelnek a gesztesi óvodában a hagyományok ápolásának, különösen a német nemzeti szokások megőrzésének.

Így nem csoda, hogy Szent Márton emlékét rendre felidéznek minden év novemberében, hiszen német nyelvterületről terjedt el a fáklós (lámpásos) Márton-napi felvonulás.

Ezt megelőzően, az előkészület jegyében ültek asztalhoz a családok. Előkerültek színes ceruzák, festékek, ollók, ecsetek, hogy elkészüljenek a nevezetes alkalom kellékei, a lámpások és a fejdíszek, melyek Szent Márton emlékét őrzik, és a jó cselekedeteket szimbolizáló fényt, szeretetet juttatják el az emberekhez.

Magyarországon általában a német nemzetiségű települések, iskolák, óvodák és egyházközségek szervezésében a gyerekek, kisgyerekes családok járják az utcákat november 11-én a maguk készített lámpásokkal és közben Márton-napi dalokat énekelnek. Az eseményeknek pedig elmaradhatatlan kelléke a libazsíros kenyér és a forró tea.

Ludrik Angelika Oroszlányban

Egy pályázatnak köszönhetően méltó keretek között ünnepelte fennállásának tizedik évfordulóját az oroszországi Benedek Elek EGYMI. A jubileumi program részeként a művelődési központ kiállítótermében gazdag képzőművészeti tárlat nyílt.

A kiállításon a Salamonné Helter Erika vezette Arany Kezek Művészeti Csoport munkái mellett, a különleges képességű Ludrik Angelika „Színkavalkád” című tárlata is helyet kapott. A leginkább olajjal dolgozó, de más technikát is szívesen alkalmazó, és tehetségét sokrétűen használó, fiatal várgesztesi művész affinitásáról, közel hatvan kiállított alkotás árulkodott. A címválasztás is rendkívül beszédes, hiszen Angelika, képein keresztül egy olyan színes világba repítette el a csendes szemlélődőt, mely világot az ő segítsége és különleges látásmódja nélkül talán soha nem fedezhetnénk fel.

Köszöntötték a falu szépkorú lakóit

Száznyolcvan kaptak meghívót az önkormányzat rendezvényére, amelyen a település 60 év feletti lakóit köszöntötték.

– Számomra öröm és egyben megtiszteltetés, hogy azokat a Várgesztesen élő lakókat köszönhetem, akik életük nagy részét – néhányan az eddigi teljes életüket ebben a bájos faluban élhetik. Jelenleg 631 fő a hivatalosan bejegyzett állandó lakó, az itt élők 28,5%-a 60 év feletti. Tavaly még 30% volt. A vissza- és ideköltöző fiatal családok miatt változott az arány – ezekkel a gondolatokkal köszöntötte a Faluház vendégeit Rising Károlyné polgármester az Idősek Napja alkalmából, aki így folytatta: Várgesztesen sokan élnek, akik szakmájuk kiválóságai, mesteremberek akik generációkon keresztül sokat dolgoztak, dolgoznak ma is a kertben, szőlőben és a ház körül. Igény, hogy jól éljünk; védjük meg megmaradt egészségünket. 50 év felett már mindenkinek fájhat valahol. És gyakran fáj is, de méltósággal viseljük, mert nem tehetünk mást. Szébbé-jobbá azzal tehetjük napjainkat, ha minden percét arra fordítjuk, hogy

családunk, rokonaink, barátaink és ismerőseink között legyünk. Pillmann József, a német nemzetiségű önkormányzat elnöke megköszönte mindazok bizalmát, akik elmentek az októberi önkormányzati választásra és szavazatukkal támogatták a helyi nemzetiséget. – Programjaink látogatottsága, magas színvonala bizonyítja, hogy ebben a községben létjogosultsága van a hagyományok ápolásának – mondta. – Kívánom minden szépkorúnak, hogy élvezze az élet minden percét – fogalmazott Pillmann József.

Az ünnepi gondolatokat követően sorra léptek színre a műsor szereplői, a legkisebbektől a korosabb nemzedékekig bemutatva a gazdag nemzetiségi örökséget. Az óvodások és az iskolások dalai, az ifjúsági, valamint a felnőtt táncscsoport, illetve a Német Kultúregyesület Dalköre szórakoztatta és ragadtatta nem egyszer tapsra a jelenlévőket.

A település egyik legjelentősebb közösségi rendezvénye tánccal és fehér asztal melletti vacsorával zárult.

Szent Mártonra emlékeztek

A faluban a mai napig őrzik a hagyományt, hogy a Szent történetét, a naphoz kapcsolódó szokásokat, játékokat november 11-én, azaz a napján idézik fel.

Ilyenkor a falu legkisebbjei, az óvodások és iskolások hagyományosan jó ideig készülnek az ünnepre: német és magyar nyelven ismerkednek meg Szent Márton történetével, tetteivel, beszélgetnek jószágáról, önzetlenségéről, így november 11-ére még az egészen aprók is el tudják mesélni, mitől különleges, mitől ünnepi ez az őszi nap, amikor zsúfolásig megtelik a Faluház.

Mint ismert, Szent Márton félbevágta köpenyét, s egyik darabját egy koldusnak adta. Ezt követően jelent meg előtte Jézus, aki azt mondta: ahányszor segít egy szegénynek, annyiszor segít neki. A libás versek, dalok után a kicsik előadása Szent Márton jószívűségét, az elesetteken való segítségét életének jól ismert történetével érzékeltette, s önzetlenségüket maguk a gyerekek is igazolták azzal, hogy társukkal jószívűen felezték meg egy-egy süteményt a műsor zárásaként.

Az eseményt megkoronázva a kicsik ezúttal is közös sétát tettek a szülők, pedagógusok segítségével készített lámpásokkal a templom körül, majd a program a Német Nemzetiségi Önkormányzat Várgesztes támogatásával vendéglátással zárult, teával, puccsal, s természetesen libazsíros kenyérral.

